ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

2. prosince 2010 *

Ve věci C-153/09,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Verwaltungsgericht Schwerin (Německo) ze dne 3. února 2009, došlým Soudnímu dvoru dne 4. května 2009, v řízení

Agrargut Bäbelin GmbH & Co. KG

proti

Amt für Landwirtschaft Bützow,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda senátu, J.-J. Kasel, A. Borg Barthet (zpravodaj), E. Levits a M. Safjan, soudci,

* Jednací jazyk: němčina.

generální advokát: J. Mazák,
vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za Agrargut Bäbelin GmbH & Co. KG J. Boothem, Rechtsanwalt,

– za řeckou vládu I. Chalkiasem a K. Marinou, jako zmocněnci,

– za Evropskou komisi G. von Rintelenem a F. Clotuche-Duvieusart, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 2. září 2010,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 54 odst. 6 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se

zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1), ve znění nařízení Rady (ES) č. 319/2006 ze dne 20. února 2006 (Úř. věst. L 58, s. 32, dále jen „nařízení č. 1782/2003"), jakož i čl. 50 odst. 4 a čl. 51 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 141, s.18), ve znění nařízení Komise (ES) č. 659/2006 ze dne 27. dubna 2006 (Úř. věst. L 116, s. 20, dále jen „nařízení č. 796/2004").

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Agrargut Bäbelin GmbH & Co. KG (dále jen „Agrargut") a Amt für Landwirtschaft Bützow (Úřad pro zemědělské záležitosti, Bützow, dále jen „Amt") ve věci stanovení výše podpory, kterou má Agrargut získat v rámci režimu jednotné platby za rok 2006.

Právní rámec

Nařízení č. 1782/2003

3 V rámci reformy společné zemědělské politiky přijala Rada Evropské unie nařízení č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce.

4 Nařízení č. 1782/2003 stanoví zejména režim podpory příjmů zemědělců. Tento režim je pojmenován v čl. 1 druhé odrážce tohoto nařízení jako „režim jednotné platby". Je upraven v hlavě III uvedeného nařízení.

5 Třicátý druhý bod odůvodnění uvedeného nařízení stanoví následující:

„Aby se zachovaly výhody, které představuje vynětí půdy z produkce pro kontrolu nabídky, a přitom posílil jeho kladný vliv na životní prostředí v rámci nového systému podpory, je třeba zachovat podmínky vynětí orné půdy z produkce."

6 Článek 36 odst. 1 tohoto nařízení stanoví:

„Podpora poskytnutá podle režimu jednotné platby je vyplacena pro platební nároky stanovené v kapitole 3, doprovázené stejným počtem hektarů, na něž lze poskytnout podporu a které jsou stanoveny v čl. 44 odst. 2."

7 Článek 44 odst. 1 a 2 první pododstavec nařízení č. 1782/2003 stanoví následující:

„1. Každý platební nárok vázaný na hektar, na který lze poskytnout podporu, uděluje právo na výplatu částky, která je stanovena platebním nárokem.

2. ‚Hektarem, na který lze poskytnout podporu' se rozumí jakákoli zemědělská plocha zemědělského podniku, která se využívá jako orná půda nebo stálá pastvina, kromě ploch, na nichž jsou trvalé kultury a lesy nebo které jsou vyčleněny pro nezemědělskou činnost."

8 Článek 46 odst. 2 první pododstavec uvedeného nařízení zní následovně:

„Převody platebních nároků s půdou nebo bez půdy se mohou provádět prodejem nebo jakýmkoli jiným konečným převodem. Naopak, pronájem nebo jakákoli podobná transakce jsou povoleny pod podmínkou, že převod platebních nároků je provázen převodem stejného počtu hektarů, na něž lze poskytnout podporu."

9 Hlava III nařízení č. 1782/2003 obsahuje kapitolu 4, jejíž oddíl 2 má název „Nároky při vynětí půdy z produkce". Podle článku 57 tohoto nařízení se ostatní ustanovení uvedené hlavy III použijí na tyto nároky, nestanoví-li uvedený oddíl jinak.

10 Článek 53 nařízení č. 1782/2003 nadepsaný „Stanovení nároků při vynětí půdy z produkce" stanoví následující:

„1. Odchylně od článků 37 a 43 tohoto nařízení, pokud se během referenčního období vztahuje na zemědělce závazek vyjmout část půdy svého zemědělského podniku z produkce podle čl. 6 odst. 1 nařízení (ES) č. 1251/1999, nejsou tříletá průměrná částka odpovídající povinné platbě za vynětí půdy z produkce vypočítané a upravené

v souladu s přílohou VII a tříletý průměrný počet hektarů povinně vyňatých z produkce zahrnuty do výpočtu nároků uvedených v článku 43 tohoto nařízení.

2. V případě uvedeném v odstavci 1 obdrží zemědělec nárok na hektar (dále jen ‚nárok při vynětí půdy z produkce'), který se vypočítá vydělením tříleté průměrné částky při vynětí půdy z produkce tříletým průměrným počtem hektarů vyňatých z produkce uvedených v odstavci 1.

Celkový počet nároků při vynětí půdy z produkce se rovná průměrnému počtu hektarů povinně vyňatých z produkce."

11 Článek 54 nařízení č. 1782/2003 nadepsaný „Využití nároků při vynětí půdy z produkce" stanoví následující:

„1. Každý nárok při vynětí půdy z produkce vázaný na hektar, na který lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce, uděluje právo na výplatu částky, která je stanovena nárokem při vynětí půdy z produkce.

2. Odchylně od čl. 44 odst. 2 se ‚hektarem, na který lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce' rozumí jakákoli zemědělská plocha zemědělského podniku, která se využívá jako orná půda, kromě ploch, na nichž ke dni stanovenému pro žádosti o podporu na plochu v roce 2003 byly trvalé kultury nebo lesy nebo které byly vyčleněny pro nezemědělskou činnost nebo jako stálé pastviny. […]

[…]

3. Zemědělci vyjmou z produkce hektary, na něž lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce.

[…]

5. Členské státy se mohou odchýlit od odst. 2 prvního pododstavce tohoto článku v případech, které mají být stanoveny postupem podle čl. 144 odst. 2, pod podmínkou, že přijmou opatření s cílem zabránit jakémukoli výraznému zvýšení celkové zemědělské plochy, na kterou se mohou vztahovat nároky při vynětí půdy z produkce.

6. Odchylně od čl. 36 odst. 1 a čl. 44 odst. 1 jsou nároky při vynětí půdy z produkce požadovány před jakýmkoli jiným nárokem.

7. Závazek vyjmout půdu z produkce se nadále použije, pokud jde o nároky při vynětí půdy z produkce, které jsou převedeny.“

12 Článek 56 uvedeného nařízení nadepsaný „Využití půdy vyňaté z produkce“ stanoví ve svém odstavci 1 toto:

„Půda vyňatá z produkce se udržuje v dobrém zemědělském a ekologickém stavu, jak je stanoveno v článku 5.

Aniž je dotčen článek 55, není vyčleněna k zemědělskému využití a neprodukuje žádnou plodinu určenou k uvedení na trh.“

13 Nařízení č. 1782/2003 obsahuje v kapitole 5 své hlavy III oddíl 1, nadepsaný „Regionální provádění“, který upravuje možnost, aby členské státy prováděly režim jednotné platby na regionální úrovni.

14 Článek 63 odst. 1 a 2 tohoto nařízení, který je součástí tohoto oddílu, stanoví:

„1. V případě použití článku 59 se mohou nároky přiznané podle tohoto oddílu převést nebo využít ve stejném regionu nebo mezi regiony pouze tehdy, jsou-li v nich nároky na hektar stejné.

2. V případě použití článku 59, odchylně od článku 53, využije každý zemědělec v dotyčném regionu nároky při vynětí půdy z produkce.

Počet nároků při vynětí půdy z produkce se stanoví vynásobením půdy zemědělce, na kterou lze poskytnout podporu ve smyslu čl. 54 odst. 2, ohlášené během prvního roku použití režimu jednotné platby, sazbou pro vynětí půdy z produkce.

Sazba pro vynětí půdy z produkce se vypočítá vynásobením základní sazby pro povinné vynětí půdy z produkce, tj. 10 %, poměrem, v dotyčném regionu, mezi půdou, na

kterou byly poskytnuty platby na plochu pro plodiny na orné půdě podle přílohy VI během referenčního období, a půdou, na kterou lze poskytnout podporu ve smyslu čl. 54 odst. 2 během referenčního období.

Hodnotou nároků při vynětí půdy z produkce je regionální hodnota pro platební nároky stanovená v souladu s čl. 59 odst. 2 nebo popřípadě s čl. 59 odst. 3 prvním pododstavcem.

[…]“

Nařízení č. 796/2004

15 Padesátý devátý bod odůvodnění nařízení č. 796/2004 stanoví následující:

„[…] v souladu s čl. 54 odst. 6 nařízení (ES) č. 1782/2003 se musí nároky při vynětí půdy z produkce uplatnit před jakýmikoli jinými nároky. V této souvislosti je nutné upravit dvě situace. Za prvé, plocha vykázaná jako půda vyňatá z produkce za účelem uplatnění nároků plynoucích z vynětí půdy z produkce, ohledně níž bylo zjištěno, že ve skutečnosti vyňatá nebyla, se musí odečíst od celkové plochy vykázané pro účely režimu jednotné platby jako nezjištěná plocha. Za druhé, totéž by mělo jako fikce platit pro plochu odpovídající nárokům při vynětí půdy z produkce, které nebyly uplatněny, pokud byly současně uplatněny jiné nároky zároveň s odpovídající plochou.“

16 Článek 2 bod 22 nařízení č. 796/2004 stanoví následující:

„Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

[…]

22) ‚zjištěnou plochou' plocha, u níž byly splněny všechny podmínky stanovené v předpisech o poskytování podpory. V případě režimu jednotné platby lze vykázanou plochu považovat za zjištěnou jedině tehdy, pokud je s ní spojen odpovídající počet platebních nároků".

17 Nařízení č. 796/2004 obsahuje v hlavě IV své části II upravující integrovaný administrativní a kontrolní systém pravidla týkající se základu pro výpočet podpor zavedených v nařízení č. 1782/2003, jakož i jejich snížení a vyloučení.

18 Článek 50 odst. 4 uvedeného nařízení stanoví:

„Aniž jsou dotčena snížení a vyloučení podle článků 51 a 53, pokud jde o žádosti o podporu v rámci režimu jednotné platby, použijí se ohledně nároků plynoucích z vynětí půdy z produkce pro účely vymezení ‚zjištěné plochy' v čl. 2 bodu 22 níže uvedená pravidla:

a) pokud zemědělec nevykáže pro účely uplatnění nároků při vynětí půdy z produkce celou svou plochu, kterou má k dispozici, ale současně vykáže odpovídající

plochu za účelem uplatnění jiných nároků, považuje se tato plocha za vykázanou jako půda vyňatá z produkce a za nezjištěnou z hlediska skupiny plodin uvedené v čl. 49 odst. 1 písm. a);

b) pokud se zjistí, že plocha vykázaná jako půda vyňatá z produkce nebyla vyňata z produkce, považuje se tato plocha za nezjištěnou."

19 Článek 51 odst. 1 nařízení č. 796/2004 stanoví:

„Pokud plocha skupiny plodin vykázaná pro účely některého z režimů podpory na ‚plochu', s výjimkou podpor pro brambory určené pro výrobu škrobu, osiva a tabák upravených v hlavě IV, kapitolách 6, 9 a 10c nařízení (ES) č. 1782/2003, přesahuje plochu zjištěnou v souladu s čl. 50 odst. 3, 4 a 5 tohoto nařízení, vypočte se podpora na základě zjištěné plochy snížené o dvojnásobek zjištěného rozdílu, pokud tento rozdíl přesahuje buď 3 %, nebo dva hektary, ale ne více než 20 % zjištěné plochy.

Pokud je rozdíl větší než 20 % zjištěné plochy, neposkytne se pro dotyčnou skupinu plodin žádná podpora na ‚plochu'."

Spor v původním řízení a předběžné otázky

20 V roce 2006 měla společnost Agrargut k dispozici 12,10 platebních nároků a 59,57 nároků při vynětí půdy z produkce. Navíc vlastnila 11,90 ha pastvin a 36,10 ha orné půdy.

21 Ve své žádosti o jednotnou platbu za rok 2006 uplatnila Agrargut nároky při vynětí půdy z produkce a platební nároky pro 36,10 ha půdy vyňaté z produkce a 11,90 ha pastvin.

22 Amt tuto žádost zamítl rozhodnutím ze dne 8. ledna 2007. Rozhodnutím ze dne 15. srpna 2007 zamítl rovněž námitky, které proti tomuto zamítavému rozhodnutí podala Agrargut.

23 Amt se domníval, že Agrargut měla na základě povinnosti upravené v čl. 54 odst. 6 nařízení č. 1782/2003 přednostně uplatňovat své nároky při vynětí půdy z produkce. Jelikož Agrargut nepožadovala veškeré uvedené nároky a vykázala současně plochu 11,90 ha k uplatnění svých platebních nároků, měl Amt za to, že tato plocha měla být podle čl. 50 odst. 4 písm. a) nařízení č. 796/2004 považována za plochu vykázanou jako půda vyňatá z produkce a za nezjištěnou plochu ve smyslu článku 2 bodu 22 uvedeného nařízení. V důsledku toho uplatnil Amt sankce upravené v čl. 51 odst. 1 nařízení č. 796/2004.

24 Agrargut podala dne 19. září 2007 proti rozhodnutí, které dne 15. srpna 2007 vydal Amt, žalobu u Verwaltungsgericht Schwerin. Agrargut tvrdí, že povinnost uplatnit nároky při vynětí půdy z produkce před jakýmikoli jinými nároky se týká pouze hektarů, na které lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce ve smyslu článku 54 nařízení č. 1782/2003. Podle společnosti Agrargut to vyplývá jak ze znění, tak z ducha a účelu čl. 50 odst. 4 písm. a) nařízení č. 796/2004.

25 Agrargut dále tvrdí, že uplatnění režimu sankcí upraveného v nařízeních č. 1782/2003 a 796/2004 předpokládá existenci zavinění žadatele, což není podle jejího názoru v projednávaném případě splněno. Agrargut také uvádí, že dotčená ustanovení nejsou dostatečně jasná a srozumitelná.

26 Amt se domnívá, že povinnost upravená v čl. 54 odst. 6 nařízení č. 1782/2003 musí být vykládána ve světle třicátého druhého bodu odůvodnění tohoto nařízení. To podle něho především vyžaduje dbát na to, aby byly veškeré platební nároky při vynětí půdy z produkce přiznané v roce 2005 využity a aby tedy odpovídající plochy byly skutečně vyňaty z produkce. Tento cíl podle něj rovněž naplňuje sankce upravená v článku 51 nařízení č. 796/2004. Jak tvrdí Amt, je tedy zcela v zájmu zemědělce, který má k dispozici více nároků při vynětí půdy z produkce než hektarů, na které lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce, aby takové nároky převedl, nebo aby v opačném případě současně nevykázal jiné platební nároky.

27 V této souvislosti předkládající soud uvádí, že nároky při vynětí půdy z produkce lze uplatňovat pouze v souvislosti s plochami, na něž lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce. Tento soud se v tomto ohledu táže, zda zemědělec, který vykázal celou svou plochu, na kterou lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce, přesto vykázal „celou svou plochu, kterou má k dispozici" ve smyslu čl. 50 odst. 4 písm. a) nařízení č. 796/2004.

28 Uvedený soud krom toho uvádí, že ustanovení čl. 50 odst. 4 nařízení č. 796/2004 byla vyjasněna nařízením Komise (ES) č. 2025/2006 ze dne 22. prosince 2006, kterým se pozměňuje nařízení č. 796/2004 (Úř. věst. L 384, s. 81). Za těchto podmínek se tento soud dotazuje, zda z hlediska zásady ochrany legitimního očekávání musí být za takových okolností, jaké nastaly ve sporu v původním řízení, skutečně uplatněna sankce upravená v článku 51 nařízení č. 796/2004.

29 Za těchto okolností se Verwaltungsgericht Schwerin rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je zemědělci zakázáno, aby před uplatněním veškerých platebních nároků založených na vynětí půdy z produkce uplatnil platební nároky pro stálé pastviny, i když nemá k dispozici žádnou další ornou půdu, na kterou lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Použijí se sankce podle článku 51 nařízení (ES) č. 796/2004 také na zemědělce, který před 29. prosincem 2006 (kdy neměl k dispozici plochy, na něž lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce) porušil povinnost uplatnit nejprve veškeré platební nároky založené na vynětí půdy z produkce?“

Závěry Soudního dvora

K první otázce

30 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 54 odst. 6 nařízení č. 1782/2003 vykládán v tom smyslu, že zemědělec může požadovat podporu z titulu

platebních nároků, které má k dispozici, i v souvislosti s plochami, na něž nelze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce, pouze tehdy, pokud předtím uplatnil veškeré své nároky při vynětí půdy z produkce.

31 Úvodem je třeba připomenout, že podle čl. 36 odst. 1 nařízení č. 1782/2003 je podpora poskytnutá podle režimu jednotné platby vyplacena pro „platební nároky", doprovázené stejným počtem hektarů, na které lze poskytnout podporu.

32 Krom toho čl. 54 odst. 1 nařízení č. 1782/2003 stanoví, že každý „nárok při vynětí půdy z produkce" vázaný na hektar, na který lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce, přiznává právo na výplatu částky, která je stanovena nárokem při vynětí půdy z produkce. Druhý odstavec uvedeného článku upřesňuje, co je třeba rozumět „hektarem, na který lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce". Rozumí se jím jakákoli zemědělská plocha zemědělského podniku, která se využívá jako orná půda, kromě ploch, na nichž ke dni stanovenému pro žádosti o podporu na plochu v roce 2003 byly trvalé kultury a lesy, nebo ploch, které byly vyčleněny pro nezemědělskou činnost nebo jako stálé pastviny.

33 Pro účely využití nároků při vynětí půdy z produkce lze tedy vykázat pouze zemědělské plochy, které se využívají jako orná půda. Naopak podle čl. 44 odst. 2 nařízení č. 1782/2003 ve spojení s odstavcem 1 tohoto článku mohou být platební nároky uplatněny v souvislosti s jakoukoli zemědělskou plochou zemědělského podniku, která se využívá jako orná půda nebo stálá pastvina, kromě ploch, na nichž byly trvalé kultury nebo lesy, nebo ploch, které byly vyčleněny pro nezemědělskou činnost.

34 Za těchto podmínek se předkládající soud táže na rozsah povinnosti upravené v čl. 54 odst. 6 nařízení č. 1782/2003, a to především v případě, kdy má dotyčný zemědělec k dispozici více nároků při vynětí půdy z produkce než hektarů, na něž lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce.

35 Uvedený soud se především dotazuje, zda povinnost, podle níž musí být nároky při vynětí půdy z produkce uplatněny před jakýmkoli jiným nárokem, má absolutní charakter v tom smyslu, že se vztahuje na celou plochu, kterou má dotyčný zemědělec k dispozici, či zda taková povinnost má pouze relativní charakter v tom smyslu, že se vztahuje pouze na plochy, na něž lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce.

36 V tomto druhém případě zemědělec splnil povinnost upravenou v čl. 54 odst. 6 nařízení č. 1782/2003, pokud vykázal celou plochu, na kterou lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce a kterou má k dispozici pro účely uplatnění svých nároků při vynětí půdy z produkce, i když určité množství jeho nároků při vynětí půdy z produkce zůstane nevyužitých.

37 Naopak v prvním případě nemůže zemědělec – který má, tak jako ve věci v původním řízení, k dispozici více nároků při vynětí půdy z produkce než hektarů, na které lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce – uplatnit žádný „platební nárok“ ve smyslu kapitoly 3 hlavy III nařízení č. 1782/2003. Pokud bude chtít požívat podporu z titulu těchto platebních nároků, musí dotyčný zemědělec nejprve převést část svých nároků při vynětí půdy z produkce nebo nabýt plochy, na něž lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce, aby tak měl k dispozici odpovídající počet hektarů, na něž lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce, a platebních nároků.

38 V této souvislosti je nutno uvést, že znění čl. 54 odst. 6 nařízení č. 1782/2003 neumožňuje samo o sobě na otázku položenou předkládajícím soudem odpovědět.

39 Ze struktury a cílů nařízení č. 1782/2003 nicméně vyplývá, že povinnost upravená v jeho čl. 54 odst. 6 má absolutní charakter ve smyslu definovaném v bodě 35 tohoto rozsudku.

40 V této souvislosti je třeba připomenout, že jak uvádí jeho třicátý druhý bod odůvodnění, je jedním z cílů uvedeného nařízení zachování podmínek vynětí orné půdy z produkce za tím účelem, aby byly zachovány výhody, které představuje vynětí půdy z produkce pro kontrolu nabídky, a aby přitom byly posíleny jeho kladné vlivy na životní prostředí. Za tímto účelem upravil zákonodárce Unie soubor opatření určených k zajištění vynětí zemědělských ploch z produkce.

41 V článcích 53 a 63 odst. 2 nařízení č. 1782/2003 je především upraveno přiznání nároků při vynětí půdy z produkce zemědělcům za tím účelem, aby byli ve formě finančních podpor pobídnuti vyjmout z produkce část ploch, které mají k dispozici. Zemědělec, který požaduje podporu při vynětí půdy z produkce musí totiž ve své žádosti o jednotnou platbu vykázat určitý počet hektarů, na které lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce, který odpovídá počtu nároků při vynětí půdy z produkce, jež požaduje, přičemž podle čl. 54 odst. 3 tohoto nařízení musí být uvedené plochy z produkce skutečně vyňaty.

42 Krom toho k zaručení skutečného vynětí z produkce všech ploch určených k takovému vynětí, které kvantitativně odpovídají veškerým existujícím nárokům při vynětí z produkce, ukládá čl. 54 odst. 6 nařízení č. 1782/2003 zemědělcům, aby své nároky při vynětí půdy z produkce požadovali před jakýmkoli jiným nárokem. Tato

povinnost je doplněna mechanismem sankcí upraveným v čl. 50 odst. 4 a čl. 51 odst. 1 nařízení č. 796/2004. Jak uvádí padesátý devátý bod odůvodnění posledně uvedeného nařízení, plochy odpovídající nárokům při vynětí půdy z produkce, které nebyly uplatněny, se považují za nezjištěnou plochu, pokud byly současně s odpovídající plochou uplatněny jiné nároky.

43 Nicméně za účelem zachování užitečného účinku čl. 54 odst. 6 nařízení č. 1782/2003 je nezbytné, aby byly nároky při vynětí půdy z produkce uplatněny před jinými nároky, bez ohledu na to, zda jsou založeny na plochách, na něž lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce či nikoli. V opačném případě by totiž bylo účinné vynětí zemědělské půdy z produkce ohroženo, jelikož by určitá část nároků při vynětí půdy z produkce zůstala nevyužitá, a to buď proto, že někteří zemědělci převedli část svých ploch, na něž lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce, nebo proto, že převodem získali – podle článku 46 uvedeného nařízení, ve spojení s jeho článkem 57, nebo v případě regionalizace režimu jednotné platby, v souladu s čl. 63 odst. 1 tohoto nařízení – nároky při vynětí půdy z produkce bez půdy, která se k nim vztahuje.

44 Z toho vyplývá, že na první otázku je třeba odpovědět tak, že čl. 54 odst. 6 nařízení č. 1782/2003 musí být vykládán v tom smyslu, že zemědělec může požadovat podporu z titulu platebních nároků, které má k dispozici, i v souvislosti s plochami, na něž nelze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce, pouze tehdy, pokud předtím uplatnil veškeré své nároky při vynětí půdy z produkce.

Ke druhé otázce

45 Svou druhou otázkou se předkládající soud táže, zda článek 51 nařízení č. 796/2004 ve spojení s čl. 50 odst. 4 uvedeného nařízení, musí být vykládán v tom smyslu, že sankce

upravená v tomto čl. 51 odst. 1 se použije na zemědělce, který, ačkoli neuplatnil veškeré své nároky při vynětí půdy z produkce, uplatnil platební nároky založené na stálých pastvinách, včetně případu, kdy neměl k dispozici dostatečný počet hektarů, na které lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce, k uplatnění veškerých svých nároků při vynětí půdy z produkce.

46 Jak vyplývá z padesátého devátého bodu odůvodnění nařízení č. 796/2004, zavádí jeho čl. 51 odst. 1 ve spojení s čl. 50 odst. 4 uvedeného nařízení režim sankcí použitelný na zemědělce, kteří porušili čl. 54 odst. 6 nařízení č. 1782/2003 tím, že uplatnili platební nároky i v souvislosti s plochami, na něž nelze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce, aniž předtím uplatnili veškeré své nároky při vynětí půdy z produkce.

47 Z toho vyplývá, že sankce upravené v čl. 51 odst. 1 nařízení č. 796/2004 se v zásadě použijí na zemědělce, který, jako je tomu ve věci v původním řízení, neuplatnil veškeré své nároky při vynětí půdy z produkce, avšak uplatnil platební nároky založené na stálých pastvinách, ačkoli neměl k dispozici dostatečný počet hektarů, na které lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce, na to, aby mohl uplatnit veškeré své nároky při vynětí půdy z produkce.

48 Jak nicméně uvedl předkládající soud, je nutno konstatovat, že znění čl. 50 odst. 4 písm. a) nařízení č. 796/2004 je nejednoznačné. Nejasnost tohoto ustanovení je způsobena především umístěním přídavného jména „odpovídající“ v jeho znění, jež nepochybně vyvolává zmatek ohledně takto kvalifikované plochy.

49 Nejednoznačnost tohoto ustanovení ostatně výslovně uznal i zákonodárce Unie při přijetí nařízení č. 2025/2006.

50 V pátém bodě odůvodnění nařízení č. 2025/2006 bylo totiž nejprve připomenuto, že čl. 54 odst. 6 nařízení č. 1782/2003 stanoví, že nároky při vynětí půdy z produkce se uplatňují před jakýmikoli jinými nároky, a poté uvedeno, že „[s] cílem zajistit rovné zacházení se zemědělci, kteří nemají k dispozici veškeré požadované plochy půdy vyňaté z produkce, aby mohli uplatnit požadavek za všechny jejich nároky při vynětí půdy z produkce, měla by se ustanovení čl. 50 odst. 4 nařízení […] č. 796/2004 vyjasnit". Z tohoto důvodu bylo znění čl. 50 odst. 4 písm. a) nařízení č. 796/2004 nahrazeno následujícím zněním:

„pokud zemědělec pro účely uplatnění nároků při vynětí půdy z produkce nevykáže celou požadovanou plochu, kterou má k dispozici, ale současně vykáže plochu za účelem uplatnění jiných nároků, považuje se plocha odpovídající nevykázaným nárokům při vynětí půdy z produkce za vykázanou jako půda vyňatá z produkce".

51 Podle ustálené judikatury přitom zásada právní jistoty vyžaduje, aby právní úprava Unie umožnila dotčeným osobám přesně se seznámit s rozsahem povinností, které jim ukládá. Právní subjekty totiž musí mít možnost jednoznačně znát svá práva a povinnosti, aby byly schopny podle toho postupovat (viz zejména rozsudky ze dne 15. července 2010, Komise v. Spojené království, C-582/08, Sb. rozh. s. I-7195, bod 49, a ze dne 11. listopadu 2010, Grootes, C-152/09, Sb. rozh. s. I-11285, bod 43).

52 Za těchto podmínek a vzhledem k úvaze zmíněné v bodě 38 tohoto rozsudku je třeba za takových okolností, jaké jsou popsány v bodě 47 tohoto rozsudku, sankci upravenou v čl. 51 odst. 1 nařízení č. 796/2004 nepoužít.

53 Z předcházejících úvah vyplývá, že článek 51 nařízení č. 796/2004 ve spojení s čl. 50 odst. 4 uvedeného nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že vzhledem k zásadě právní jistoty se sankce upravená v tomto čl. 51 odst. 1 nepoužije na zemědělce, který ačkoli neuplatnil veškeré své nároky při vynětí půdy z produkce z toho důvodu, že neměl k dispozici dostatečný počet hektarů, na které lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce, uplatnil platební nároky založené na stálých pastvinách.

K nákladům řízení

54 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) Článek 54 odst. 6 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001,

(ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001, ve znění nařízení Rady (ES) č. 319/2006 ze dne 20. února 2006 (Úř. věst. L 58, s. 32), musí být vykládán v tom smyslu, že zemědělec může požadovat podporu z titulu platebních nároků, které má k dispozici, i v souvislosti s plochami, na něž nelze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce, pouze tehdy, pokud předtím uplatnil veškeré své nároky při vynětí půdy z produkce.

2) **Článek 51 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, ve znění nařízení Komise (ES) č. 659/2006 ze dne 27. dubna 2006, ve spojení s čl. 50 odst. 4 uvedeného nařízení, musí být vykládán v tom smyslu, že vzhledem k zásadě právní jistoty se sankce upravená v tomto čl. 51 odst. 1 nepoužije na zemědělce, který ačkoli neuplatnil veškeré své nároky při vynětí půdy z produkce z toho důvodu, že neměl k dispozici dostatečný počet hektarů, na které lze poskytnout podporu při vynětí půdy z produkce, uplatnil platební nároky založené na stálých pastvinách.**

Podpisy.